A°. 1837. N°. 78.

DONDERDAG DEN 28sten SEPTEMBER.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 27 September 1837.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 26 dezer, No. 985/884, zijn

1°. Tot Wijkmeesters voor de Wijk B benoemd, de reeds in functie zijnde Wijkmeesters

J. C. DOERRLEBEN.
J. NUNES en
J. J. B. DE MESQUITA.

2°. Voor de Wijk C gecontinueerd de Wijkmeesters

J. C. HARTMAN en
M. M. DE HART JR.

3°. Tot Wijkmeesters in de Wijk D benoemd en aangesteld, de Heeren:

N. M. SCHUSTER.
J. C. MULLER AZ. en
C. S. SPILLENAAR.

4°. Tot Wijkmeesters in de Wijk E benoemd, de reeds in functie zijnde Wijkmeesters

B. A. GERRITSEN en
F. G. PICHOT L'ESPINASSE;

Terwijl nog voor die Wijk als Wijkmeester is benoemd en aangesteld, de Heer

J. F. FAVEREIJ; — en

5°. Tot Wijkmeesters voor de Wijk F benoemd en aangesteld, de Heeren:

C. STEIN en
C. R. BERNER.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, het Schip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, van Amsterdam, hebbende [illegible] dagen reis; Passagier: de Heer P. C. Kruisman.

Idem, de Nederlandsche Schoener *de Nes*, Kapt. E. Taylor, van de rivier Saramacca; hebbende 2 dagen reis.

Den 25sten, het Schip *Koophandel*, Kapt. Popken, van Rotterdam; hebbende 62 dagen reis.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, van de Post Coronie; hebbende 3 dagen reis.

Den 26sten, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. F. Lange, van Amsterdam, hebbende 52 dagen reis; Passagier: de Heer E. G. Brink.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Aurora*, Kapt. J. H. de Haseth, van Curaçao, hebbende [illegible] dagen reis; Passagiers: Mejufvrouw J. C. [illegible], benevens hare Kinderen Geertruijda Elisabeth en Hendrik Nicolaas Bennebroek; Wilhelmina Vrigoli met hare zuigeling genaamd [illegible], de Heer Jan Geeard Brands en de Slaven [illegible] Planting en Jasbella.

Idem, de Fransche Schoener *la Rodeuse*, Kapt. E. Mallet, van Cayenne; hebbende 2 dagen reis.

Idem, de Fransche Schoener *Josephine*, Kapt. [illegible], van Guadeloupe; hebbende 18 dagen reis.

Idem, de Fransche Schooner *l'Aurore*, Kapt. [illegible] Carréra, van Cayenne; hebbende 2 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, de Schoener Brik *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam; lading: 26 vaten- en 690 balen heele Koffij, 3 vaten- en 82 balen gebroken dito, 1 baal schoone Katoen en 27 balen Cacao.

Den 22sten dezer, van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de rivier *Coppename*; het Kof-Schip *Edams Welvaren*, Kapt. J. Meijer; lading: 200 Balken, verschillende Houtsoorten, als: Bolletrie, Groenhart, Koerakarra, Manbarklak, Peto en Purperhart.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 10den Julij ll., het Schip *de Jonge Maria*, Kapt. J. E. van Hoogerhuizen. — Den 18den, het Schip *Concordia*, Kapt. J. Dietz. — Idem, het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Den 19den, het Schip *Elisabeth*, Kapt. P. Peijbes. — Den 21sten, het Schip *de jonge Willem*, Kapt. W. Hasselaar. — Idem, het Schip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels. — Den 31sten, het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers.

TE HELLEVOETSLUIS:

Den 20sten Julij, het Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems. — Allen van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 24 Julij 1837.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 8 *Julij*. Men leest in een bijzonderen brief uit Parijs in den *Times*:

»Ik geloof dat het u niet onbelangrijk zal voorkomen u te melden, dat de legitimisten van dit land, den Hertog van Angoulême als Koning van Frankrijk hebben erkend, onder den naam van Lodewijk XIX, en dagelijks vertrekken een of meer personen dier partij uit dit land, ten einde hunne hulde aan *Zijne Majesteit*, mitsgaders aan de Hertogin van Berry te brengen. De politie slaat de handelingen der legitimisten gade, en heeft verscheiden hunner op de grenzen in hechtenis genomen, die bewijzen van getrouwheid van vrij talrijke aanhangers van den ouden tak der Bourbons overbragten, die thans in handen der overheid zijn. Onder anderen werd daarin gezegd, dat ongelukkig deze en gene omstandigheid Frankrijk belette zich ten voordeele van Z. M. Lodewijk XIX te verklaren. Intusschen heeft men geenerlei eigenlijke zamenspanning van deze partij ontdekt en is het bewind wegens haar wenig beducht."

Den 15 *Julij*. In het Lagerhuis heeft de Heer T. Attwood gisteren avond aan Lord John Russel, als den eenigen aanwezigen minister, deze vragen voorgesteld:

1o. »Is het bepaalde voornemen van Hr. Ms. bewind om zich aan de verkrachtingen van het traktaat van Weenen, met opzigt tot Polen en Krakau door Rusland, te onderwerpen? 2°. Is het hun voornemen om toe te staan, dat Rusland Circassie als eene schenking van Turkye erlange, terwijl Rusland met Engeland bepaald heeft, dat het geen afzonderlijk voordeel van Turkije, zou erlangen, door den oorlog welke bij den vrede van Adrianopel geëindigd is? 3o. Hebben zij besloten, Rusland te vergunnen de Delta van den Donau, ondanks opgemelde overeenkomst met Engeland, in bezit te houden? Gesteld, dat over die overeenkomst door Rusland henen gestapt wordt, zijn zij dan voornemens toe te staan dat Rusland eene schenking van Turkije erlange, welke Turkije geen regt heeft te doen, daar Turkije nooit een erkend grondbezit in Circassie heeft gehad? (*Men lacht:* De spreker kon niet inzien, waarom er gelagchen werd, hij stelde tot de 4de vraag: »Zijn de Miniters voornemens toe te zien, dat Rusland de Circassiers overweldigde of misschien uitroeije, en aldus over Turkije, Perzie en geheel het Oosten een onbepaalden invloed uitoefene? Hebben zij voor goed besloten den ondragelijken hoogmoed van Rusland in de zaak van de *Vixen* te verkroppen? Zijn zijn voor goed er toe gekomen om het traktaat van Unkiar Skelessi te onderschrijven, hetwelk, ingeval van oorlog, tusschen Engeland en Rusland de Dardanellen op een bevel van den Czaar doet sluiten, en derhalve Engeland belet Rusland aan deszelfs zwakke zijde aan te tasten, en tevens de vrienden en bondgenooten van Engeland als eene wisse prooi overgeeft, ter bebevestiging en aanwas van de magt der Barbaren van het Noorden?" (*Men lacht luider.*) »Wat drommel waarom lacht men?" (*Algemeen geschater* en geroep van *tot de orde, tot de orde!*) De spreker vervolgde: »Dit zijn geene zaken om te lagchen. Ik vraag ten 5de, of het waar is, dat de Russen thans omstreeks 20 linie-schepen, genoegzaam zeilree, te Kroonstadt hebben liggen, dat is op twee weken afstands van den mond van de Teems? Is het waar, dat Engeland thans niet in twee weken 20 linieschepen voor den mond van den Teems in gereedheid kan hebben? Alle woorden verliezen hierdoor derzelver klem (*ô! ô! Houdt u aan uwe vragen! Tot de orde!*)

De minister Lord John Russel nam onder vrij wat gedruisch het woord op, en meende, dat, indien de door den vorigen spreker opgeworpen vragen al moesten gedaan worden, dit vroeger in de tegenwoordige zitting van het parlement had behooren te geschieden. Eene derzelve, die nopens het traktaat van Unkiar Skelessi, had reeds vóór drie jaren kunnen geopperd zijn. Nopens de bijzondere punten, betreffende onze binnenlandsche aangelegenheden, was de minister voor dat departement steeds bereid inlichtingen te geven; doch deze vragen konden niet dan gezet, en niet los daar henen, worden beantwoord. De Minister van Buitenlandsche zaken zou daartoe den volgenden dag in de gelegenheid zijn.

De Secretaris van den raad der admiraliteit voegde er thans nog slechts bij, dat hij wel geloofde, dat Rusland eene aanzienlijke magt in de Oostzee zeilree had; dat het met de gewoonte streed inlichting te geven nopens de schikkingen omtrent de marine van dezen staat; doch dat hij dit wilde zeggen, dat, wanneer en door welke Mogendheid ook, Engeland mogt worden aangevallen, hetzelve altijd genoegzame magt voorhanden hield om dien aanval, wanneer of hoe die gedaan werd, te wederstaan (*Hoort*).

Den 16*den*. Het was te verwachten dat de Proclamatie van den Koning van Hanover, tot opheffing van de staatsregeling van zijn nieuw koningrijk, hier te lande veel opziens zou baren. Ons ministerieel Avondblad laat zich daarover nog heviger uit, dan men gedacht had, en zegt: dat het ongelukkig is, dat deze handeling van den Britschen troon-erfgenaam uitgaat. »Dezelve (zoo spreekt dat blad) heeft den raad van zijn parlement niet ingenomen; hij geeft niet eens te kennen dat hij zijne Ministers geraadpleegd heeft; doch, alleen zijn eigen wil en welbehagen involgende, schuift hij, bij het aanvaarden van *al* zijne erfelijke regten, de staatsregeling op zijde. Zijne erfelijke regten gaan boven alle wetten des lands. Dus doende, laat hij zijne onderdanen geene keus, maar roept zijne leenroerigen en onderzaten op om hem

den *verpligten* eerbied, trouw en gehoorzaamheid te bewijzen. De staatsregeling strookt niet met zijne wenschen, en wat de onderdanen zijn, kan ligt gegist worden, ofschoon de Koning hen, gelijk de huichelaren zijner partij, met betuigingen van welwillendheid en zachtmoedigheid overlaadt; zich zelve voorbehoudende zijnen vasallen eene staatsregeling naar zijn welbehagen of ook in het geheel geene te geven, naar dat het hem zulks in zijn koninklijk hoofd komt. Eene heviger daad van despotismus, eene meer openlijke aanmatiging van breidelloos en onbeperkt gezag, is nog nooit in Europa gepleegd en ten toon gespreid.... Wat de Hanoveranen zullen zeggen, en doen, kunnen wij niet bepalen, doch te Parijs zijn de heethoofden reeds tot het besluit gekomen, dat de Koning van Hanover al spoedig, gelijk Don Miguel, eene schuilplaats in een vreemd land zal moeten zoeken. Doch wat zij mogen doen, en wat er van hen komen moge, is van minder aanbelang, dan de blootlegging van eene gezindheid als de genoemde voor de toekomst van ons eigen land van gewigt is.

»Laten wij vooreerst aanmerken dat 's Konings gedrag ons leert wat wij van de Tories te wachten hebben, wanneer wij dezelve immer weder in het bestuur bragten. Niet zoodra had het hoofd van de Tory-factie zijne nieuwe bezittingen betreden; nog naauwelijks had zijn broeder, de gewezen Onderkoning, het Koninklijk paleis verlaten, of de Koning van Hanover werpt, met eene pennestreek: de staatsregeling het hervormde charter — op zijde, hetwelk Willem IV kort geleden aan zijne Hanoveraansche onderdanen gegeven heeft. Ter naauwernood waren de oogen van zijnen voorganger gesloten, of de Koning van Hanover haast zich deszelfs weldadige werk te verbreken. Dienvolgens kan zulk eene handelwijs niet plotseling beraamd en uitgevoerd zijn. Zij moet vooraf ontworpen, en de werktuigen, of liever het werktuig, want de nieuwe Koning schijnt slechts één Minister gevonden te hebben om hem te helpen, moet voorshands bereid zijn geworden; en wij leiden hieruit onbeschroomd de gevolgtrekking af, dat de vrijheid-moordende aanslag van den Koning van Hanover in Londen is beraamd, in den dagelijkschen omgang met zijne raadgevers, de hoofden van onze Tory-factie. Zij beginnen aldus het werk van het despotismus te volvoeren, door het in Hanover in toepassing te brengen. Indien het dáár slaagt, dan zal zulks eene krachtige aanmoediging zijn, om dit in Engeland mede te beproeven. Indien het der Voorzienigheid in hare wijsheid behagen mogt, onze jeugdige Koningin van dit aardsche tooneel af te roepen, en wij smeeken thans ernstiger dan ooit dat zij lang moge leven, zou niets Brittannie er voor kunnen behoeden, dat de reform-acte, het Charter van Willem den Hervormer, ter zijde wierd gesteld, *dan een openlijke opstand om den Koning van Hanover van den troon uit te sluiten.* Dit is eene overweging, welke thans van het uiterste gewigt voor alle beminnaren van rust en orde wordt.

»Wij namen vóór eenige dagen de gelegenheid te baat, om ons tegen het opperen zelfs van de vraag tot uitsluiting van den Koning van Hanover van den kroon van Groot-Brittanje, te verklaren. Wij zagen toen geene parlementaire gronden hoegenaamd, om de gewone orde van opvolging te verstoren, en een der kostbaarste voorregten van het monarchaal beginsel te vernietigen. Doch nu is de zaak veranderd. Wij zien den vermoedelijken troon-opvolger schuldig aan eene openbare en grove verkrachting van hetgeen Willem de Vierde, uit eigene beweging en met weldadig inzigt, voor zijne Hanoveraansche onderdanen gedaan heeft. Wij zien hem een teugelloozen lust naar despotiek gezag aan den dag leggen, alle waarborgen van vrijheid den bodem inslaande; en nu neemt de zaak eene gansche andere gedaante aan. De vrijheden des volks zijn in gevaar, zoo lang de vermoedelijke troon-erfgenaam een erkend despoot is.

»Het volk heeft intusschen veel in zijne magt. Laat hetzelve bij de aanstaande verkiezingen geenerlei ondersteuning aan noch blijken van ingenomenheid geven met eenig lid van de partij des Hertogs van Cumberland. Laat het zijne stemmen weigeren aan ieder Tory of Cumberlander, want dit zijn benamingen van dezelfde beteekenis, en zoo zal het volk aan Zijne Hanoveraansche Majesteit en aan Zijner Hanoveraansche Majesteits vrienden in Engeland eene zeer nuttige en gepaste les geven. Hetzelve zal door stemmen — en het zal veel beter zijn 's lands vrijheden door stemmen dan door het zwaard te waarborgen — den Tory Koning overtuigen, dat hij zich niet met het guichelbeeld vleijen moet, dat hij de Engelschen zoodanig zal behandelen als hij, op raad van zijne Tory-gezinde volgelingen, de Hanoveranen behandeld heeft."

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 *Julij*. De toebereidselen tot het vieren der Julijfeesten hebben eenen aanvang genomen. Men spreekt het meeste van een vuurwerk dat op de brug voor de kamer der afgevaardigden zal afgestoken worden en hetwelk, naar men zegt, een van de schoonste tafereelen uit de omwenteling van 1830, den optogt van koning Lodewijk-Filips uit het palais-royel naar het stadhuis, zal vertoonen.

— Gisteren liep het gerucht, dat het gouvernement eene legitimistische zamenzwering had ondekt. Zie hier wat wij dienaangaande hebben vernomen, hetgeen overigens door de *Gazette de France* wordt bevestigd.

Het gouvernement heeft te Straatsburg de papieren van den burggraaf de Walhs doen onderzoeken, die zich naar den ouderen tak der Bourbons begaf, en men heeft bij hem brieven gevonden welke hij aan de leden van die familie moest overbrengen. Ten gevolge van deze ontdekking is in de woning van den Heer de Genoude huiszoeking gedaan door den regter van instructie, den prokureur des koning en de kommissarissen van policie, vergezeld door verscheiden agenten. Al de papieren van den Heer de Genoude zijn in beslag genomen en naar het parket gebragt, terwijl zijne secretaire is verzegeld geworden.

Te gelijker tijd dat de policie zich naar den Heer de Genoude begaf, verscheen een andere policie kommissaris bij den Heer Berryer om eene dergelijke nasporing te doen; de Heer Berryer was naar Angerville vertrokken.

— In de *Gazette des Tribunaux* leest men:

Vóór ettelijke dagen werd een paket brieven aan eenen Duitscher gezonden die bij den geneesheer Tomes, Hartstreet No. 6 te Londen inwoont. Bij misvatting werd het paket besteld bij den Boekdrukker Smith, die in de zelfde straat een huis bewoont, hetwelk insgelijks het No. 6 voert; de brieven werden overgegeven aan eenen anderen Duitscher, Friechmann genaamd.

De Heer Friechmann opende de brieven, die van Dreden kwamen en welke hij meende van zijnen korrespondent aldaar te zijn; bij het lezen van den eersten brief ontwaarde hij echter spoedig, dat dezelve hem in niets betrof, en dat het een komplot tegen Lodewijk-Filips, den koning der Franschen, gold. De Heer Friechman behield de brieven, om daarover den Franschen gezant te raadplegen.

Zaturdag jl. bragt de geneesheer Tomes, van de misvatting onderrigt, eene klagte voor het geregt uit, tegen den Boekdrukker Smith en zijnen broeder, wegens schennis van het geheim der brieven. De beide broeders Smith waren in hechtenis gezet, doch hebben, onder borgtogt, hunne vrijheid terugbekomen, ten einde op alle tegen hen uit te brengen klagten voor de regtbank te verschijnen.

De Heer Friechmann heeft vrijwillig het pakket overgegeven, hetwelk verzegeld is om door den bevoegden regter te worden onderzocht.

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT...